

Højesteret

Prins Jørgens Gård 13

1218 København K.

E-mail: Post@hoejesteret.dk

Vores sagsnummer:

5002697

Deres sagsnummer:

65/2014

Dato:

26-06-2014

Vedrørende K

Replik

I kæreskriftet af 21. maj 2014 har Rigsadvokaten på side 12, næstsidste afsnit, blandt andet anført, at kærende i den foreliggende sag ved dom er underlagt en foranstaltning, som er iværksat som reaktion på alvorlig personfarlig kriminalitet, og at indlæggelserne i sagerne X mod Finland og M mod Ukraine alene skyldes "behandlingsformål uden forudgående dom for strafbart forhold".

Forsvaret er ikke enig med Rigsadvokaten i denne vurdering. Det følger af præmis 16 i X mod Finland, at klageren blev sigtet for personfarlig kriminalitet. Af præmis 33 og præmis 34 følger, at klageren blev varetægtsfængslet. Af præmis 42 følger, at klageren senere blev overført til psykiatrisk hospital. Af præmis 43 og fremefter følger, at klageren blev idømt psykiatrisk behandling og i overensstemmelse hermed frihedsberøvet.

Forsvaret er endvidere ikke enig med det af Rigsadvokaten anførte på side 13 i kæreskriftet, som forsvaret forstår således, at Rigsadvokaten er af den opfattelse, at de to lægers beslutning om opretholdelse af frihedsberøvelsen i X mod Finland ikke var genstand for domstolsprøvelse.

Af præmis 80 fremgår det ganske rigtigt, at de to læger på Vanha Vaasa hospitalet træffer bestemmelse om, at klageren fortsat skal være frihedsberøvet. Det fremgår imidlertid af præmis 81, at afgørelsen blev indbragt for domstolene ("the Administrative Court"). Af præmis 82 fremgår det i øvrigt, at sagen blev mundtligt forhandlet.

Det er således forsvarets opfattelse, at den frihedsberøvede nød en bedre beskyttelse mod vilkårlig frihedsberøvelse i X mod Finland, end tilfældet er i dansk ret. I X mod Finland skulle den lægelige vurdering godkendes af en anden læge, hvorpå der kunne ske prøvelse ved domstolene. I Danmark er det alene en enkelt læges udtalelse, der danner grundlag for domstolsprøvelsen. Menneskerettighedsdomstolen fandt imidlertid, at det udgjorde en krænkelse af EMRK, at der ikke blev foretaget en vurdering af klageren også af en læge, der var uafhængig af hospitalet. Det er efter forsvarets opfattelse oplagt, at en forelæggelse for retslægerådet ikke vil kunne reparere denne mangel, idet retslægerådet ikke foretager nogen selvstændig undersøgelse af den frihedsberøvede.

Advokaterne Bonneze & Ziebe

møderet for landsret

Vester Allé 7, 1. th., 8000 Århus C

tf.: 70 22 33 13

fax.: 87 30 33 00

kontortid: hverd. 10-12 og 14-16

email: post@bonnezziebe.dk

Det er i øvrigt forsvarets opfattelse, at også andre afgørelser fra EMD støtter forsvarets opfattelse af, at der er behov for lægefaglig ekspertise, der ikke har tilknytning til det hospital, hvor frihedsberøvelsen gennemføres, når det skal vurderes, om der er behov for opretholdelsen af en sådan.

Shulepova mod Rusland afgjort af EMD under sagsnummer 34449/03 den 11. december 2008 synes at forudsætte en sådan retstilstand. Her blev EMRK artikel 6 anset for krænket, idet en medlemsstat havde accepteret, at eksperter, der afgav udtalelser i retten, ikke var uafhængige af en af parterne. Klageren forlangte erstatning for en tvangsindlæggelse. De nationale domstole havde lagt afgørende vægt på udtalelser, der var kommet fra ansatte på det hospital, som tidligere havde tvangsindlagt klageren. Der henvises til afgørelsens præmis 58 til præmis 70.

Forsvaret skal henlede opmærksomheden på retsplejelovens § 1007, stk. 2, 4. pkt. Denne bestemmelse giver mulighed for, at udgifterne til indhentelse af en udtalelse fra en læge uden forbindelse til den institution, hvor frihedsberøvelsen gennemføres, kan dækkes af det offentlige. Dansk ret synes således ikke at være i strid med den praksis, som kan udledes af de citerede afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Afgørelserne X mod Finland, sagsnummer 34806/04 og Shulepova mod Rusland, sagsnummer 34449/03, vedlægges dette kæreskrift.

Med venlig hilsen

Claus Bonneze
advokat